

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Una mirada especial a la gent gran

La Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola va tenir la iniciativa de proposar a totes les diòcesis, el dia 26 de juliol, la celebració d'una Jornada pels afectats de la pandèmia. Amb aquest motiu celebrem aquest diumenge la Santa Missa, i l'ofereim per l'etern descans de tots els difunts, així com el consol i esperança pels seus familiars. Al mateix temps, donarem gràcies per tota la feina i el sacrifici realitzat per tantes persones durant aquest temps i pregarem d'una manera especial per la gent gran; també demanarem al Senyor la comunió i la solidaritat fraterna davant la crisi social i econòmica que s'ha desencadenat.

I ho fem avui que celebrem la festivitat de Sant Joaquim i Santa Anna, pares de la Mare de Déu, un dia que dediquem d'una manera especial a la gent gran, ja que són els patrons dels avis. Al llarg d'aquests mesos hem pogut veure com els més afectats pel virus han estat precisament la gent gran; molts d'ells van morir en hospitals, residències, i també en les seves llars. A més, les persones grans han patit especialment el drama de la solitud i de la distància dels seus éssers estimats.

Quan ja havíem iniciat el període de la desescalada jo vaig poder anar a visitar a una persona gran en una residència. La seva salut s'anava empitjorant i la vaig visitar. Vaig poder estar amb ella una bona estona i vam parlar de la vida terrenal, de la vida eterna, de la mort, de la trobada definitiva amb el Senyor, que és la meta del nostre pelegrinatge terrenal i el Senyor ens espera amb els braços oberts. Ens vam acomiadar, i es va quedar tranquil·la i amb una gran pau interior.

Residència Sant Miquel de Viladecavalls. Visita pastoral 2017

L'endemà em van comunicar que acabava de morir. Les persones que la cuidaven van dir que semblava com si esperés la visita del Sr. Bisbe per a morir en pau. La veritat és que fets com aquest em continuen impressionant encara avui. Certament, és un do del Senyor poder ajudar una persona en la preparació immediata de la seva trobada amb Ell. Però vaig pensar tot d'una en tantes persones que no havien pogut acomiadar-se dels seus familiars, o que no havien pogut rebre els sagraments, o que no havien tingut ningú a prop que pregués amb ells, que els agafés de la mà.

En la celebració de l'Eucaristia d'avui volem recordar totes les persones malaltes i difuntes, majoritàriament gent gran, a causa del coronavirus. Volem elevar la nostra pregària per l'etern descans de totes elles i expressar el nostre agraïment per tot el que d'elles hem rebut. A les nostres famílies i en les nostres comunitats cristianes ells ens ho han donat tot, tant

en els aspectes materials, com en els espirituals, i s'han sacrificat fins a l'extrem. Ells ens han donat la vida, els béns materials, la cultura, l'amor. Ells ens han transmès la fe.

Aquesta Jornada també ens ha d'ajudar a ser conscients de la importància de la nostra gent gran, que lluny de ser una càrrega, són un tresor a les nostres comunitats cristianes, per la seva experiència, per la seva saviesa, per la seva pregària. Són un exemple viu i són referents per als nens, joves i adults, veritables agents en la transmissió de la fe, que ensenyen a pregar als més petits en moltes llars. Com subratllava el papa Francesc, «avui dia, en les societats secularitzades de molts països, les generacions actuals de pares no tenen, majoritàriament, la formació cristiana i la fe viva que els avis poden transmetre als seus nets. Esdevenen la corretja de transmissió indispensable per educar els nens i els joves en la fe».

ENTREVISTA

Compartir i agrair

CRISTINA LOSA

La Cristina Losa és membre de l'ACG (Acció Catòlica General), i treballa com a fisioterapeuta en una residència de gent gran que ha estat afectada per la Covid-19. Assegura que el que més l'ha colpit d'aquesta pandèmia ha estat «el silenci dels espais, abans plens de vida; el testimoni dels residents —sense els seus éssers estimats i en habitacions que no eren les seves— deixant-se cuidar per gent vestida de manera molt estranya; i també el testimoni de molts familiars que, tot i no donar-los bones notícies, tenien paraules d'ànim i d'agraïment».

Com t'ha ajudat la fe a afrontar el dia a dia?

Des del desconcert, la vergonya i la por pel que podia anar venint, per no poder ni pregar, només escoltar cants de Tai-zé —perquè el cap no està per a res més—, a l'«aixeca't, agafa la teva llibreta i camina». Agafa la teva impotència, el teu dolor, la teva ignorància, la teva inseguretat i camina, camineu... I ser capaç, aleshores, d'afrontar el que el dia et va portant.

Quina paraula teva han tingut companys, residents i familiars?

En els moments més difícils, no he estat freqüent amb els residents; m'ha tocat més aviat anar reorganitzant, parlar amb els familiars... No crec que hi hagi paraules. És un compartir. Compartir el dolor, l'angoixa, la incertesa, l'esperança... Són mirades, mirades que volen ser abraçades. És un acompanyar-nos mútuament. Compartir el treball i l'alegria de sortir endavant. I un agraïment infinit a molta gent.

Tot el que has viscut t'ha enfortit com a cristiana?

Tot el que he viscut m'ha portat a agrair el regal de la fe. La certesa de l'experiència que és Déu qui fa en tu. És Déu qui t'acompanya i et sosté; que no et treu del món, sinó que t'hi fa endinsar i et dona l'energia per tirar endavant. L'estimació pels altres —residents i companys— i l'estimació dels altres per tu —familiars i amics— et sosté.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Cada vegada, més de la colla de Jesús

Fa unes setmanes, el full informatiu d'una parròquia recollia aquesta convocatòria: «Divendres vinent, a les vuit, els nens i les nenes que aquesta tardor faran la primera comunió renovaran i es faran seves les promeses del baptisme. Acompanyats dels pares i catequistes, en una celebració molt senzilla però intensa, aquests infants, abans de seure a la Taula del Crist, li diran que volen seguir el seu Camí, que volen ser amics seus, que volen que Ell sigui el seu millor amic. Acompanyem-los amb la nostra pregària, per ells i per les seves famílies.»

Un dels infants que hi participà, de nou anys —gairebé deu—, em comentava el sentit de la celebració: «A la majoria de nenes i nens que farem la primera comunió a la tardor, perquè no va ser possible a la primavera, a causa del virus, ens varen batejar quan érem molt petits, poc després de néixer. No ens vam assabentar de res. Aquell dia, les preguntes que feia el mossèn les contestaven els pares i els padrins. Jo, i penso que tots els meus companys, estem contents de la decisió dels pares de fer-nos de la colla dels amics de Jesús, d'apropar-nos a Ell i començar així el camí de la fe. Però el dia de la renovació va ser

emocionant quan el padri de bateig em va passar el ciri que havien encès en el ciri pasqual d'aquell any i el mossèn va dir: «Rebeu la llum de Crist» i quan vàrem respondre a les preguntes sobre si volíem seguir Jesús. «En efecte, pel baptisme hem estat sepultats amb Ell i hem participat de la seva mort, perquè, així com Crist, per l'acció de la glòria del Pare, va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres empenguem una vida nova» (Rm 6,4). Ara tinc ganes que arribi el dia d'acostar-me amb els altres nens i nenes a la taula de Jesús i trobar-nos amb Ell.»

L'Eucaristia és un dels passos de la iniciació cristiana que comença en el Baptisme i culmina en el sagrament de la Confirmació. És bo i convenient que s'ajudi a prendre consciència d'aquest itinerari als qui s'hi acosten per primera vegada. La renovació de les promeses del baptisme ho fa possible: confessar i confirmar la fe baptismal, la resposta a la invitació de Déu, alhora engendrats a una vida nova en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Per aquests infants és hora de fer un pas més: il·luminats per la llum, encara més de la colla de Jesús!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un coro de ancianos, jóvenes y niños

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Papa, en la exhortación apostólica *Christus vivit*, dirigida a los jóvenes y a todo el pueblo de Dios, cita el refrán: «Si el joven supiese y el viejo pudiese, no habría cosa que no se hiciese.»

Cuando el anciano sueña ve un futuro de esperanza, se afianza en un esfuerzo emprendedor, en una entrega cotidiana; su anhelo mira hacia un desarrollo y una herencia tejida en valores, que desea transmitir. Los jóvenes, al acoger los sueños de sus mayores, «logran ver el futuro, pueden tener visiones que les abren el horizonte y les muestran nuevos caminos». Esta transmisión a los jóvenes «es un verdadero acto de amor hacia ellos, en vista de su crecimiento y de las decisiones que deberán tomar».

Dice el Papa que «si los jóvenes y los viejos se abren al Espíritu Santo, ambos producen una combinación maravillosa». En el día a día, todos, unos y otros, hemos de actuar con nuestras posibilidades, muchas o pocas, así construiremos la *civilización del amor*.

Con María, proclamemos de generación en generación la grandeza del Señor, «el sueño creador de nuestro Padre Dios precede y acompaña la vida de todos sus hijos».

Que Ella nos ayude a formar un conjunto armonioso. Que los ancianos, «como el coro permanente de un importante santuario espiritual», al que los jóvenes y niños, con sus potentes y brillantes voces, se unan en la súplica y la alabanza, y en la participación en las obras del Señor (cfr. CV 187-196).

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Jr 13,1-11 / Sl: Dt 32,18-19.20.21 / Mt 13,31-35]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliàna i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Dimarts [Jr 14,17-22 / Sl 78 / Mt 13,36-43]. Santa Caterina Thomas, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr., fund. Institució Teresiana; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089).

29. □ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / Sl 58 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús, residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners. Sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / Sl 145 / Mt 13,47-53]. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i dr. de l'Església. Màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936). Sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. □ Divendres [Jr 26,1-9 / Sl 68 / Mt 13,54-58]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12]. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes. Sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà. Santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ † Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 55,1-3 / Sl 144 / Rm 8,35.37-39 / Mt 14,13-21]. Sant Eusebi de Vercelli (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Julà Eymard (1811-1868), prev. de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins. Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

Intencions del Sant Pare per al mes d'agost

Per totes les persones que treballen i viuen de la mar, entre els quals els mariners, els pescadors i les seves famílies.

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del primer llibre dels Reis

(1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó, en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni». Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal; sense això, ¿qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?»

Al Senyor, li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar».

Salm responsorial (118)

R. Com estimo la vostra llei, Senyor!

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis, / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrè vida, / la llei farà les meves delícies. R. Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot; / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparó dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba, el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà.

També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruir de dents.

¿Ho heu entès tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès». Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues».

Lectura del primer libro de los Reyes

(1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que desees que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

Salmo responsorial (118)

R. ¡Cuánto amo tu ley, Señor!

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.

El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra.

El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?» Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo».

«Ven tot el que té i compra el camp»

Parábola del tesor amagat (1630) de Rembrandt. Museu de Belles Arts de Budapest (Hongria)

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Les paràboles del Regne de Déu ens van obrir els ulls del cor per comprendre la realitat de Déu present en el nostre món i en la nostra vida.

D'aquesta manera, el Regne és comparat a un tresor amagat en un camp allè, o a una perla finíssima descoberta en un mercat exòtic. El cercador de tresors o el col·leccionista de joies són capaços de vendre-ho tot per aconseguir aquest camp o aquesta perla preciosa; són capaços de desprendre's del capital reunit per aconseguir-los. La venda de tot ha resultat una inversió altament profitosa per la persona que s'hi ha arriscat. De la mateixa manera, Jesús ens ensenya que els esforços per aconseguir entrar al Regne de Déu suposen una excel·lent inversió que compensarà tots els esforços de conversió.

El regne de Déu és una oferta que Déu mateix ens fa, però requereix per part nostra un esforç de conversió continuada a la persona de Jesús i al seu missatge. Si estem veritablement interessats per aconseguir-la, qualsevol esforç resulta poc, comparat amb el premi aconseguït: la comunió de vida i d'acció amb Déu mateix.

Dues últimes paràboles tanquen la sèrie de paràboles del Regne de Déu. D'una banda, la paràbola de la xarxa ens apropa a la paràbola del jull, que meditàvem la setmana passada. Així, a la xarxa del món es recullen tota mena de peixos, uns de carn saborosa i altres espinosos i insípids. Els pescadors fan la selecció oportuna: guarden aquells que podran vendre al mercat, o que duran a les seves famílies; els altres són rebutjats. Els pescadors són figura de Déu mateix i del judici final sobre el món i la història humana. Només està cridat a perdurar allò que ha aportat valor i bon regust a la humanitat; allò que resulta útil als ulls de Déu i al seu projecte sobre la creació. Allò que ha estat insípid i espinós serà rebutjat irremissiblement.

A la fi se'ns presenta l'esment de l'escriba entès en el Regne del cel. No és pròpiament una paràbola, però la menció del Regne fa que aquesta comparació serveixi de punt final a les paràboles anteriors. Els cristians som aquest escriba entès que, com a bon pare de família, és capaç de treure del bagul tot allò que sigui de profit, nou o antic. I és que la tradició de l'Antic Testament, unida a la del Nou Testament, constitueix una gran riquesa a la qual no podem renunciar. Només un escriba prudent i sagaç és capaç d'unir-les i enriquir tota la família.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 26, a les 13 h. Missa patronal a l'església de Sant Jaume del Pla del Bonaire de Terrassa. / **A les 20 h.** Missa pels afectats de la pandèmia, a la Catedral.

Dilluns 27, a les 20 h. Missa patronal de Sant Cugat, màrtir, a la parròquia de Sant Pere d'Octavià a Sant Cugat del Vallès.

Diumenge 2 d'agost, a les 12 h. Missa de la Mare de Déu dels Àngels a la parròquia de Sant Esteve de la Costa del Montseny.

dor Cristau, Bisbe auxiliar, va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere Octavià, a Sant Cugat del Vallès, i va administrar el sagrament de la Confirmació a 19 adults, quatre dels quals van rebre també els altres sagraments de la iniciació cristiana.

Reunió d'estiu dels bisbes de la Tarraconense. El dimecres 15 de juliol va tenir lloc la reunió d'estiu dels bisbes de la Tarraconense a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat.

Reunió amb els arxiprestes de la diòcesi. El divendres 17 de juliol, el Sr. Bisbe

va presidir la reunió telemàtica amb els arxiprestes de la diòcesi. S'han tractat les mesures de prudència davant la pandèmia. S'han revisat també les accions del Pla Pastoral d'aquest curs i s'han presentat les del curs vinent.

Mons. Saiz Meneses ordena prever un religiós carmelita. El diumenge 19 de juliol, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa, conferí el sagrat orde del presbiterat a Fra Bladimir Ramos Ramos O. Carm. La cerimònia va tenir lloc a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa, a les 19 h. Aquell dia els carmelites celebraven el profeta Sant Elies, relacionat amb la muntanya del Carmel. Concelebraren amb el Sr. Bisbe entre altres: el P. Luis Maza O. Carm., Conseller general; el P. Xavier Garmon O. Carm., Provincial; i un bon nombre de preveres religiosos i seculars. La família de Fra Bladimir seguí l'acte a través de les xarxes socials des de Veneçuela. El poble fidel omplí el tem-

ple guardant les mesures establertes per les administracions.

Agenda

Diumenge 2 d'agost, a les 12 h. El Sr. Bisbe presidirà la Missa de la Mare de Déu dels Àngels a la parròquia de Sant Esteve de la Costa del Montseny.

Informe de Càritas.

Càritas ha presentat el seu informe sobre *L'impacte de la COVID-19 en les famílies ateses per les Càritas amb seu Catalunya*. Gairebé 2 de cada 3 famílies ateses per Càritas a Catalunya es troben en situació de pobresa severa. El mes d'abril, un 68% de persones en edat laboral estaven a l'atur. Les famílies ingressen, de mitjana, 536 euros mensuals. La meitat de les llars ateses han tingut problemes per pagar la hipoteca, el lloguer o els subministraments. 1 de cada 3 persones acudeix a Càritas per primera vegada o feia més d'un any que no demanava ajuda. De l'informe se'n desprèn la necessitat d'incrementar la col·laboració i els ajuts a Càritas. Informació: info@caritascatalunya.cat - tel. 633 745 777.

Notícies

Confirmacions a Sant Cugat del Vallès. El dijous 16 de juliol, Mons. Salva-

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Una mirada especial a nuestros mayores

La Comisión Ejecutiva de la Conferencia Episcopal Española tuvo la iniciativa de proponer a todas las diócesis, el día 26 de julio, la celebración de una Jornada por los afectados de la pandemia. Con este motivo celebramos este domingo la Santa Misa, y la ofrecemos por el eterno descanso de todos los difuntos y el consuelo y esperanza de sus familiares. Al mismo tiempo, daremos gracias por todo el trabajo y el sacrificio realizado por tantas personas durante este tiempo y rezaremos de una manera especial por los mayores; también pediremos al Señor la comunión y entrega fraterna ante la crisis social y económica que se ha desencadenado.

Lo hacemos hoy que celebramos la festividad de San Joaquín y Santa Ana, padres de la Virgen María, un día que dedicamos de una manera especial a las personas mayores, ya que son los patrones

de los abuelos. A lo largo de estos meses hemos podido ver como los más afectados por el virus han sido precisamente los ancianos, que murieron en un gran número en hospitales, residencias, y también en sus domicilios. Además, las personas mayores han sufrido especialmente el drama de la soledad y de la distancia de sus seres queridos.

Cuando ya habíamos iniciado el periodo de la desescalada pude ir a visitar a una persona mayor en una residencia. Su salud iba empeorando y quise hacerle una visita. Pude estar con ella el suficiente tiempo y hablamos de la vida terrena, de la vida eterna, de la muerte, del encuentro definitivo con el Señor, que es la meta de nuestra peregrinación terrena y el Señor nos espera con los brazos abiertos. Nos despedimos, y su ánimo quedó sereno y lleno de paz interior.

Al día siguiente me avisaron que había fallecido. Las personas que la cuidaban dijeron que parecía como si hubiese estado esperando la visita del Sr. Obispo para morir en paz. La verdad es que hechos como este no dejan de impresionarme al cabo de los años. Ciertamente, es un regalo del Señor poder ayudar a una persona en la preparación inmediata de su encuentro con Él. Pero a mi mente vino el recuerdo de tantos otros que no habían podido despedirse de sus familiares, o que no habían podido recibir los sacramentos, o que no habían tenido alguien cerca que rezara con ellos, que los cogiera de la mano.

En la celebración de la Eucaristía de hoy queremos recordar a todas las personas enfermas y fallecidas, mayoritariamente personas mayores, a causa del coronavirus. Queremos elevar una oración por el eterno descanso de todas ellas

y expresar nuestro agradecimiento por todo lo que de ellas hemos recibido. En nuestras familias y en nuestras comunidades cristianas nos lo han dado todo, tanto en los aspectos materiales, como en los espirituales, y se han sacrificado hasta el extremo. Ellos nos han dado la vida, los bienes materiales, la cultura, el amor. Ellos nos han transmitido la fe.

Esta Jornada también debe ayudarnos a ser conscientes de la importancia de nuestros mayores, que lejos de ser una carga, son un tesoro en nuestras comunidades cristianas, por su experiencia, por su sabiduría, por su oración. Son ejemplo vivo y referencia para los niños, jóvenes y adultos, auténticos agentes en la transmisión de la fe, los que enseñan a orar a los más pequeños en muchos hogares. Como subrayaba el papa Francisco, «hoy en día, en las sociedades secularizadas de muchos países, las generaciones actuales de padres no tienen, en su mayoría, la formación cristiana y la fe viva que los abuelos pueden transmitir a sus nietos. Son el eslabón indispensable para educar a los niños y a los jóvenes en la fe».